

enkelte Stater er Tilværelsen blevet meget sikrere for de enkelte Borgere; efter at der er kommet til at gælde en lovmæssig Ordning, end før denne Tid, og før der var et overmægtigt Politi til Raadighed til at opretholde denne lovmæssige Ordning. Vi er jo alle, ogsaa det ærede Medlem Hr. Holstein, enige om helt og fuldt, at de trufne Aftaler har en meget vidtrækkende Betydning og en saa meget mere vidtrækkende Betydning, som de ikke er Udtryk for en øjeblikkelig Magtsituation i de paagældende Lande, men for en virkelig moralsk Afrustning. Dermed mener jeg ikke, at de paagældende Mennesker er blevet Fredens Engle af en meget mere tiltalende Beskaffenhed, end de nogensinde før har været, men en moralsk Afrustning i den Forstand, at de erkender, at gode, stærke, afgørende Grunde for deres Lande tvinger dem til at opretholde og gennemføre de Aftaler, som de nu har truffet, for en væsentlig Del økonomiske Grunde og for en væsentlig Del Frygten for Farer fra andre Verdensdele og foreløbig vel ogsaa Følelsen af Modsætningen til Rusland. Et betydeligt Skridt fremad er vi nu imidlertid kommet derved, at der er indtraadt en ny Tilstand i Vest- og Mellemeuropa.

Men medens man hidtil altid har peget paa Tyskland som Faren, ser vi nu i Diskussionen om vort Militærvæsen, at de, der lægger deres Grunde til Rette fra konservativ Side, vender sig andetsteds hen og peger paa Rusland; under tidligere Diskussioner i Danmark var det ikke der, man saa Faren, men nu ser man altsaa Faren der, nu har man Indtryk af, at Forholdene er i den Grad forandrede, at det navnlig er fra Tilstandene i Rusland, man skal hente Grundlaget for Opretholdelsen af et betydeligt Militærvæsen i Danmark. Her kommer vi atter til Spørgsmaalet om Østersøen, som man Gang efter Gang drøfter. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen sagde derom i Dag, at saaledes som Situationen var nu, var Faren for en engelsk Flaades Indtrængen i Østersøen under en Krig større, end den var i 1914. Ja, derom er vi saa enige, som det overhovedet er muligt at være. Muligheden for en engelsk Flaades Indtrængen i Østersøen under en eventuel Krig mellem Rusland og England er meget større, end Muligheden for en engelsk Flaades Indtrængen var i 1914; den kan snarere sammenlignes med den Mulighed, der var i Tiden før 1900, hvis det den Gang var kommet til en Styrkeprøve mellem England og Tyskland. Men jeg tror ikke, jeg har faaet noget Svar paa det Spørgsmaal, jeg nogle Gange har rettet: hvilke Konsekvenser dra-

ger ærede Medlemmer af denne Fare for Danmarks Vedkommende, og hvilken Betydning lægger de i deres Udtalelse om, at vi har Nøglerne til Østersøen, at vi ligger og passer paa, hvorledes det skal gaa til ved Indgangen til dette Hav? Hvilken Betydning skulde det nuværende danske Militærvæsen have i den Retning? Hvad er det, man tænker sig? Tænker man sig, at i det Øjeblik en engelsk Flaade prøver paa — under en Krig med Rusland — at sejle ned gennem vore Bælter, skal den danske Flaade hindre den engelske i at trænge igennem? Jeg ved ikke, om det er den Tanke, der findes hos de ærede Medlemmer. I saa Fald vil de hurtigt, hvis de prøver at gennemtænke den, blive paa det rene med, hvor haabløst det vil være fra dansk Side at hindre en engelsk Flaade i at gaa gennem Bælterne. Eller tænker man sig det andet: at vi skal hindre Russerne i at kaste Miner ud i større eller mindre Dele af Østersøen, muligvis i Strækningen mellem Femern og Lolland eller mellem det sydlige Langeland og Lolland? — de Steder, der maaske snarest kunde blive Tale om. Jeg ved ikke, hvilken Art af Flaade og hvilken Art af militære Kræfter vi skulde have, hvis vi skulde have nogen som helst Betingelse for at gøre dette. Forudsætningen maatte i hvert Fald være Fæstningsanlæg paa Langelands og Lollands Kyster, stadig tilstedeværende Flaadestyrker og stadig tilstedeværende Hærstyrker paa de paagældende Steder. Er der noget Menneske, der drømmer om, at Danmark skal kunne paatage sig en saadan Vogteropgave ved Indløbet til Østersøen og derigennem give Landet en militær Betydning, som det ikke paa anden Vis vilde faa, og bringe en Fare over Landet, som ikke findes under den nuværende Tilstand? Jeg tror, at naar ærede Medlemmer stilles overfor disse Konsekvenser af den Tankegang, de fremfører, vil de vige tilbage og derefter vedblive kun i al Almindelighed, ud i det blaa og uden Angivelse af bestemte Muligheder — saaledes som det Gang efter Gang er Tilfældet for det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Vedkommende og andre med ham — at tale om Østersøen uden paa nogen Maade at angive, hvilken Betydning de danske Stridskræfter skulde have.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen havde jo imidlertid, forstod jeg, en Følelse af, at det alligevel var lidt svagt nu at drage Rusland frem som Argument for, at vi i Danmark skulde have et betydeligt Militærvæsen, og til syvende og sidst kom han saa ogsaa til Tyskland, men det var jo ikke andet end de